

DE NABOOTING

VAN CHRISTENDOM

 Dank u, broeder Neville. Het wordt erkend dat het Neville trio één van de beste trios is in het land. Zeker, dat is juist. Dat is juist. [Broeder Neville zegt: “Ik twijfel eraan.” Broeder Branham en samenkomst lachen—Red.]

² En hoevelen hoorden de uitzending gisteren? Ik ben een oude veteraan prediker, meer dan twintig jaar, en ik heb vele predikingen gehoord. Maar ik geloof dat ik één van de meest geschikte predikingen hoorde voor de dag waarin wij leven; ik hoorde het gisteren, door onze voorganger, broeder Neville. Jullie, die dat misten, hebben een grote schat gemist. Dat was dierbaar in mijn hart. En toen mijn vrouw de afwas deed . . .

³ Junie, ik hielp haar, dat kan dus geen kwaad. Delores laat je het ook doen. Dus . . .

⁴ Toen ik haar hielp om de afwas te doen, moesten wij beiden stoppen, om—om gewoon tegen elkaar te zeggen hoe de Heer onze broeder gebruikte in de boodschap van gisteren op de radio. En het was een geweldig meesterwerk, als ik er ooit één heb gehoord. En ik was zo blij te weten, dat degene die de Heer gebruikte om de boodschap te brengen, dat ik ermee geassocieerd was, in het werk van de Heer. En, dus, en het kwartet, of het trio, gisteren, was gewoon geweldig; en dat zijn ze altijd, en zo ook is onze voorganger. En wij waarderen dit met heel ons hart. En bidden dat God verder met onze broeder zal blijven, en deze grote machtige boodschappen zal toestaan, zowel in zang als in het Woord, terwijl de tijd verder verloopt.

⁵ En nu om te . . . wegens uw gebed, dat—dat u voor ons bad toen wij op het veld waren, heeft de Heer overvloedig gezegend, uitnemend. En wij zijn zeer blij om dat te melden, dat onze Redder vele dingen deed ginder in de diensten; zielen redden, en—en het geloof van de mensen voldeed aan de eis van Gods genezende kracht, en ze werden genezen.

⁶ En nu terwijl wij een graad hogerop zijn gekomen, gaan wij nu opnieuw vertrekken, en springen ginds op het zendingsveld deze komende week naar Lima, Ohio, naar de baptistenmensen, waarvoor wij zeker naar uw gebed verlangen voor—voor de samenkomst in Lima deze week.

⁷ En dan gaan wij van daar, komen terug en gaan naar Evansville, Indiana, voor slechts één avond, dat is op de derde van—van februari, naar de Christelijke Zakenlieden hun . . . Ze richten een nieuwe afdeling op, en ik moet 's morgens spreken.

En dan die avond, als het niet sneeuwt of er slecht weer is, zodat ik terug kan komen, wel, zal ik blijven voor de diensten die avond. Zo niet, zal ik hier zijn in de tabernakel voor die avond, zo de Heer wil, op drie februari.

⁸ Dan, de tiende tot de zeventiende, is het in Minneapolis. En de zestiende, het ochtend van de zestiende, is het het ontbijt van de Christelijke Zakenlieden. En wij—wij verwachten dus een geweldige tijd bij dit—bij dit ontbijt, bij dit ontbijt, en ook in de samenkomst.

⁹ Wij komen terug om naar Shreveport te gaan; dan naar Phoenix, Arizona, naar de Madison Square Garden. En daar met volle samenwerking, met al de predikers van de Maricopa Valley Association, bij de grote, mooie Madison Square Garden, daar in Phoenix, hebben wij de diensten.

¹⁰ En dan, van daar naar de San Fernando Valley met broeder Espinoza, met al de Mexicaanse mensen. En dan omhoog naar één of andere meer, (ik ben vergeten) Lake Clear, voor drie avonden daar boven. En vervolgens naar Oakland, dan, naar het prachtige grote Civic Auditorium met zitplaatsen voor bijna tienduizend mensen, met de Twin City Ministerial Association die de samenkomst sponsort. Waarvoor wij God danken, en bidden dat Hij ons een grote uitstorting van Zijn zegen zal geven.

¹¹ Even een briefje van mijn secretaris, even een ogenblik. Ziet u, ik moet het van mij wegduwen. Ik ben . . . In orde. Ja, het is iemand die mij wil zien na de samenkomst. Enkele predikers zijn aangekomen, de gebroeders Martin. In orde, broeder, wij zullen elkaar net na de dienst zien, in het bureau van de diakenen.

¹² Nu, ik hou van het Woord, want het Woord is de Waarheid van God. En ik sprak gisteren met mijn . . . onze broeder Cox, en zuster Cox. En ik denk dat broeder . . . Ja, hij is aanwezig vanmorgen, en ik weet het niet of zuster Cox is of niet. Maar wij hadden het over enige dingen in verband met het Christelijke leven, zoals Christenen het er gewoonlijk over hebben wanneer ze samenkomen. En tijdens het gesprek kwam het naar boven, over het spreken over, tegen andere medeburgers van het Koninkrijk. Hoe dat wij soms uitzendingen horen waar de ander gewoon in stukken wordt gesneden, en hun namen worden genoemd, en—en het wordt hen verteld dat ze geen Christenen zijn, enzovoort. Wat gewoon kinderlijk is. Dat is alles. Ze zijn slechts kinderen. En wij behoren volwassen te zijn. Dat is juist. En volwassenen spreken dus niet op die wijze. Wij. . .

¹³ Maar wij waren aan het spreken, broeder Cox en ik, en ik zei: “Wel, ik heb besloten in mijn hart om tegen zonde te prediken, slechts de zonde. En ik maak het gewoon duidelijk. En waar het—het—het dan ook hoort, God kan—kan het op de juiste plaats plaatsen.”

14 Een kleine—kleine jongen, op een keer, in het zuiden; het werd verteld dat hij knielde in een groeve waar hij had geploegd. En toen een—een dominee voorbijging en de kleine kerel het alfabet hoorde herhalen, “A, B, C, D,” enzovoort, en hij was op zijn knieën, dus was de dominee erg ongerust. Hij hoorde dus de kleine jongen het alfabet citeren, en dan “amen” zeggen.

15 En toen hij opstond, wel, de dominee sprak tegen hem, en zei: “Jongen, ik ben een . . . de dienstknecht van de Heer. En ik hoorde je bidden, maar je hebt alleen het alfabet uitgesproken. En ik—ik versta niet waarom dat je slechts het alfabet uitsprak.”

16 Hij zei: “Meneer, ik—ik kan niet bidden.” Hij zei: “Ik—ik heb nooit gebeden. Maar ik had een biddende moeder en vader, die zijn heengegaan naar de Hemel.” En zei: “Moeder, ik . . . Zij stierf toen ik zo’n kleine jongen was. Maar ik herinner mij hoe ik haar hoorde toen ze in moeite was; zij ging naar de Heer, en zij bad. En zij stierf toen ik zo jong was, zij kon mij niet leren bidden. En ik ben in de handen gegeven van een onvriendelijke persoon, die mij slaat en mij mishandelt. En ik—ik was . . . dacht, misschien, nadat ik mijn abc’s geleerd had, als ik al de—de woorden kon nemen en al de letters opzeggen, dat Hij het misschien samen kon zetten en verstaan wat ik bedoelde.”

17 Dat is het gebed van oprechtheid. Zeker kon Hij ze samen zetten. Het is niet hoe wij bidden, met onze lippen, het is het motief van ons hart, dat is wat God hoort. Soms hoort Hij onze lippen niet; Hij hoort onze bedoeling, wat, het motief van ons hart.

18 Dus, zodoende, gisteren, was ik zeer bezorgd over deze keer, en omdat het in de tabernakel is, zou ik een aantal dingen kunnen uitdrukken waaraan ik dacht, opdat het een hulp of een voordeel zou kunnen zijn. En als ik ooit iets zou zeggen dat onvriendelijk zou zijn, ik—ik zou het zeker niet op die wijze willen bedoelen, als het in strijd was met iemands geloof. Maar ik zou het slechts uitdrukken als een—als een liefde, en zou het, misschien, willen rechtzetten. Zoals mensen die niet geloven in Goddelijke genezing, enzovoort. En geloofde u er niet in, wel, ik . . . en terwijl ik zeg dat ik wel erin geloof, het zou—het zou niet zijn dat ik probeer met u te twisten maar dat ik probeer het uit te drukken aan—aan degenen die wel erin geloven; als u verstaat wat ik precies bedoel.

19 Nu, biddend dat God het zal verstaan; ik weet dat Hij het wel verstaat. Hij verstaat het; dat weten wij. Nu, ik sprak met een zeer geleerde man uit Canada. En zoals wij het weten, zijn de Canadezen . . . Als u hen kent, ooit persoonlijk contact met hen hebt gehad, zijn ze geleerden, zeer diep, de meesten van hen. En ze hebben daar boven de moeiten niet die wij hier hebben. En daar ginder, vond ik deze man, alhoewel niet veel ouder dan ik, hij is misschien vijftig, en hij was volledig grijs, en zijn snor

was grijs, en nog niet boven vijftig jaar oud. En ik zei tegen hem: “Mijn broeder,” toen hij naar de—de kamer kwam waar ik verbleef. De voorganger van een—een gemeente, ik zei . . . keek naar hem.

²⁰ En slechts enkele jaren geleden, in Saskatoon, toen wij een geweldige samenkomst samen hielden in de grote arena, toen ik eerst begon in de evangelische samenkomsten, was zijn haar zwart. Zijn snor was zwart. En hij was . . . had twee jonge dochters, en ze zijn getrouwd nu en hebben kinderen.

En ik zei dus, in mijn hart: “O, wat is er gebeurd?”

²¹ Hij zei: “Broeder Branham, ongeveer twee jaren geleden dacht ik dat de Heer mij misschien naar de Verenigde Staten had geroepen voor—voor werk.” Hij zei: “Ik ging naar de Westkust, en raakte verbonden met een bepaalde uitzending die nationaal uitgaat.” En hij zei: “Toen ik de oneerlijkheid zag hoe ze misbruik maakten van het geld dat naar hen toe werd gezonden,” zei hij, “kon ik gewoon als een Christen daar niet langer blijven. Ik ben weggegaan. En ik kwam in contact met een ander.” En zei: “Het was van de wal in de sloot.” En hij zei: “Dan bleef ik en ontdekte zo vele dingen,” en zei, “en ontdekte de zwakheid van de Amerikaanse kansel!”

²² En ik zei: “Broeder, dat is waar. Wij hebben geen middenklasse hier, als het ware. Wij—wij hebben of de erg koude en formele en onverschilligen, of de extreme fanatiekeling. En wij hebben geen middelgrond.” En ik zei: “Het—het is jammer.”

²³ En hij zei: “Dan kwam ik hier.” En hij zei: “Broeder Branham, zodra ik hier kwam, en mijn eerste boodschap; ik ontdekte dat het ging over de piano slaan en de stoelen omdraaien. En,” zei hij, “toen begon ik mij iets af te vragen.” En zei: “Dan, door dit alles heen, probeerde ik het Evangelie te prediken, slechts in het Woord. En toen Het gedaan werd,” zei hij, “ik . . . Er was het één of ander, dat de Heer mij na een poosje liet doorbreken tot de zalving en bracht de . . . De Heilige Geest kwam in ons midden met een liefde. En de vrede van God begon door het gebouw te stromen.”

²⁴ En zei: “Dan zei ik: ‘Nu, de Heilige Geest is hier, en wij zullen nu de Heer aanbidden en onze levens richten tot God.’”

²⁵ En zei: “Een jonge man, met nauwelijks voldoende wijsheid om door de deur te komen, liep naar de kansel toe. Hij zei: ‘Amen, prediker! Dat is juist. Kijk, olie druppelt uit mijn handen, de hele ochtend. Halleluja! Laat de mensen hier naar voren komen, en ik zal deze zalfolie krijgen voor genezing.’”

²⁶ Hij zei: “Broeder Branham, ik zei: ‘Zoon, zoek een stoel en ga zitten.’”

²⁷ En zei: “Weet u wat er gebeurde? De presiderende ouderling zei tegen mij: ‘Zoek *zelf* een stoel en ga zitten.’”

28 Hij zei: “Hoe zullen wij ooit . . . Hoe kunt u, of predikers die proberen die positie te houden tussen de twee fanatiekelingen, de last in evenwicht brengen?”

Ik zei: “Gewoon de genade van God.” O, wat een plaats!

29 En de man gooide zijn handen over zijn gezicht en hilde, totdat, de vrouw en ik stonden daar, en de tranen druppelden op zijn broekspijpen. Hij zei: “Broeder Branham, ik vertrek naar Saskatoon, om weg te komen uit deze puinhoop van boze geesten.”

30 En ik zei: “Dat is waar. De Amerikaanse sociale, intellectuele groepen zijn zo tegen de andere groep geworden. En de andere groep is zodanig op fantasmen gestuit, totdat het ware Evangelie, het is moeilijk om een plaats van benadering te vinden, en voorrang te krijgen.”

31 Maar, en toen ik het huis verliet, sprekend met broeder Cox, onderweg, hij weet er niets van, terwijl hij hier zit, onderweg zei ik: “Heer, hoe waar is dat! En hoe moeilijk is het geweest om te proberen het ware Evangelie aan de mensen te brengen, terwijl van de beide kanten wordt getrokken, en de middenweg proberend te houden, zoals wij daarvoor hebben gestreden sinds het uur dat de hoeksteen werd gelegd.” Zie? Nu, en sommigen . . .

32 Ik zei: “Wat met deze Amerikanen hier? Wat gaat met hen gebeuren?” En het leek alsof Iets zei . . . sprak gewoon tot mij en zei: “Wat bent *u* aan het doen? Wat is dit voor *gij*? Volgt *gij* *Mij*.”

33 En dan keerde het visioen terug in mijn gedachten, naar de dag dat ik de hoeksteen legde. Toen ik thuis kwam, vertelde ik het aan mijn vrouw. Hoevelen herinneren zich het visioen van de morgen van de hoeksteen? Het ligt precies daar in de hoeksteen nu, drieëntwintig jaren geleden, denk ik. En het was . . .

34 Ik was net aan de overkant van de straat hier, werd net wakker op een ochtend, rond zeven uur, in juni, toen de hoeksteen werd gelegd, geloof ik, of in juli. En die ochtend, toen ik naar buiten keek naar de opgang van de oostelijke zon, was ik de Heer aan het prijzen, omdat de tabernakel dan zou . . . deze hoeksteen gelegd zou krijgen. Meneer Marcum en de anderen waren hier geweest, en velen van hen hadden het fundament gegraven, enzovoort. En ik zou de hoeksteen leggen. Wij hebben de beelden, enzovoort, ervan. En iedereen zou in deze hoeksteen een bepaald klein teken plaatsen, en zelfs katholieken kwamen langs en hebben hun kleine kralen, enzovoort, wat ze ook hadden, in de hoeksteen laten vallen.

35 Maar op die ochtend zei de Heilige Geest tegen mij, terwijl ik daar lag. Ik ging . . . In die dagen wist ik niet om het een visioen te noemen. Ik zei gewoon dat het een trance was. En ik zag een visioen dat sprak en zei dat mijn werk zou zijn tussen de twee stromingen van de Pinksteren, de drie-eenheid en de eenheid, en dat er een lege plaats was aan beide kanten die gevuld moest

worden. Ik heb ze niet gekruist. Ik heb gewoon iets van iedere boom afgebroken en het neergeplant. En boven tot in de hemelen gingen de grote bomen, groeiden snel, en de vruchten vielen neer, en ze waren heerlijk. Ik at hen. En bij het kruis, net voor mij, lag het helemaal bedekt met vruchten.

³⁶ En dan toen ik bij de plaats kwam, daalde de Heilige Geest neer naar de top van de bomen en zei, trilde en brulde, en Hij zei: "Doe het werk van een evangelist." Zei: "Wanneer u hieruit komt, lees Twee Timotheüs 4." Zei: "Doe het werk van een evangelist. Dit is niet uw tabernakel." En ik zei: "Waar . . ." En ik zag de tabernakel zoals het vandaag is.

Ik zei: "Waar is mijn tabernakel?"

³⁷ En Hij liet mij zitten onder de heldere blauwe hemel. En Hij zei: "Doe het werk van een evangelist. Laat uw bediening ten volle verzekerd zijn. Want er zal een tijd komen wanneer zij geen gezonde Leer zullen verdragen; maar zullen zichzelf leraars vergaderen, kittelachtig zijnde van gehoor, en zullen van de Waarheid afgewend worden, tot fabels."

³⁸ Als dat niet is gebeurd, woord voor woord! Dat is waarom ik heb geprobeerd om strikt bij het Woord te blijven. En dat is mijn onderwerp vanavond: "Op het Woord!"

³⁹ Nu, vanmorgen, door Gods genade, wil ik een ander onderwerp benaderen. Maar voordat ik dat benader, terwijl u Ezechiël het 6de hoofdstuk openslaat, zou ik dit willen zeggen, dat, over benadering. Overal heb ik hard geprobeerd om het Woord in lijn te houden. Dus, bid voor mij dat ik altijd trouw aan het Woord zal zijn. Dat is het: aan het Woord! In orde.

⁴⁰ Nu, in Ezechiël, het 36e hoofdstuk, en wij zouden willen beginnen met het 26e vers te lezen.

Een nieuwe geest en een nieuw hart zal Ik u geven . . .

⁴¹ En dan in het 27e:

*En Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u;
en Ik zal maken, dat gij in Mijn verordeningen zult
wandelen, . . .*

⁴² Nu, zullen wij onze hoofden buigen net voor wij dit benaderen.

⁴³ Onze Hemelse Vader, vandaag is het met dankbare harten, dat wij stil en eerbiedig dit heilig moment benaderen, opdat wanneer, want hoe weten wij of dit uur niet de eeuwige bestemming zou kunnen bepalen van een ziel die hier aanwezig is! En de waarde van die ziel wordt vergeleken met vele duizenden werelden. Wij bidden dus, Vader, dat U ons eerbiedig wilt laten naderen, plechtig, en in de houding van gebed.

⁴⁴ En ook, er zijn misschien zieke mensen aanwezig die hier zitten, die op deze dag, door hun houding die zij aannemen

door dit Woord, kunnen bepalen hoe veel langer zij op de aarde blijven. Wij beseffen dus de plechtigheid van dit ogenblik nu.

45 En wij vragen dat Uw grote Tegenwoordigheid ons allen zal zalven, aangezien dat wij aardse mensen zijn; Gij hebt ons uit de aarde genomen, en tot de aarde zullen wij terugkeren. En slechts terwijl wij in dit aardse vat leven, hebben wij het voorrecht U te dienen en anderen voor U te winnen. Wij vragen dus dat U het toestaat dat onze harten overgegeven worden aan Uw Woord, en moge de Heilige Geest het Woord nemen en Het aan ons geven zoals wij van node hebben. Want wij vragen het in Jezus' Naam, Uw geliefde Zoon. Amen.

46 Indien ik zou noemen . . . gedurende enkele ogenblikken deze morgen. Mijn vrouw vertelde me onlangs, zei: "Billy, als je je predikingen zou kunnen inkorten tot dertig minuten, in plaats van twee uur en dertig minuten, dan geloof ik dat het meer effect zou hebben."

47 En ik zei: "Alhoewel ik je liefheb, en alhoewel ik weet dat dat de waarheid is, maar, zie je, ik heb geen ander om mij te leiden dan de Heilige Geest."

48 En ik weet niets anders te doen dan slechts te blijven praten terwijl Hij het blijft doorduwen, dat is dus de wijze waarop ik het moet doen. En zelfs wanneer ik stop, wanneer Hij zegent, of wanneer Hij niet zegent, dan ben ik een ellendig persoon, en mijn gehoor is het ook; en iedere andere prediker die spreekt door inspiratie.

49 Maar als mijn onderwerp zou zijn, deze morgen, als ik het dat zou noemen: *De Nabootsing van Christendom*. Nabootsing van Christendom!

50 In de Schriften hier, welke het Woord van God is, lezen wij hier dat de profeet, die gesproken had over een nieuwe dag. Nu, Ezechiël profeteerde, of voorspelde wat zou gebeuren in een toekomstig tijdperk, niet in zijn tijdperk.

51 Maar, een profeet is een ziener, en wordt, in de Bijbel, aangeduid als de arend, die héél hoog de lucht ingaat. En hoe hoger je gaat, hoe verder je kunt zien.

52 De arend dus stijgt veel hoger dan welke andere vogel ook. Er is geen vogel die met de arend kan meegaan. En er is geen oog zoals dat van de arend. De havik heeft geen kans in zijn ogen. En de havik zou de—de hoogte niet kunnen uitstaan waarin de arend kan opstijgen. Hij zou sterven. Hij kan niet . . . Hij heeft de samenstelling niet die de arend heeft.

53 Nu, de havik is een vogel, en zo zijn de—de andere vogels, maar de arend werd zó gemaakt omdat hij een hoog opstijgende vogel is. En hij kan helemaal zo hoog gaan tot hij dingen kan zien die de andere vogels niet kunnen zien, omdat hij hoger is. En God, door de arend te maken, maakte hem voor dat doel,

omdat zijn nest hoger is dan van de anderen. Zijn kleintjes zijn boven in het nest en zij voeden zich op de grond. Dus om de storm te zien aankomen, of de komende moeite, moet de arend, om te overleven, hoger gaan zodat hij zijn kleintjes kan beschermen.

⁵⁴ En God vergelijkt de profeet met de arend die in de aard van een profeet zou gaan. Hij is een—een ziener, die in de Geest, boven de emoties van de gemeente uitstijgt. Hij gaat boven het ritme van de muziek. Hij gaat boven het klappen van de handen. Hij gaat boven de vreugde onder de gelovigen. Hij gaat boven dat alles. God brengt hem omhoog in een dimensie alleen; alleen. Dan opent Hij zijn oog, en Hij laat hem rondkijken en dingen zien die zullen komen. Dan brengt Hij hem weer naar beneden, onder de leden van het lichaam om hun op voorhand te vertellen wat er op komst is.

⁵⁵ Dus, God had Ezechiël heel ver omhoog meegenomen, en liet hem rondkijken, ongeveer zesentwintighonderd jaren. Denk eraan. Nu, en liet hem hebben. . .

Een—een profeet is ook een gave van kennis. Een kennis is. . .

⁵⁶ Zoals een advocaat, die de boeken bestudeert. En wanneer u een advocaat gaat inhuren om uw zaak te bepleiten, neemt hij alleen wat hij weet en u betaalt hem voor wat hij weet, om uw zaak aan de rechter voor te leggen.

⁵⁷ En nu, een gave van kennis, in de Bijbel, is profetie, wat omhoog gaat en deze dingen ontdekt die zullen gebeuren, en hen terug naar beneden brengt. Maar zij moeten met de Bijbel overeenkomen, met het Boek. Als zij buiten het Boek zijn, dan worden zij niet aanvaard, want de Rechter oordeelt volgens het Boek. Ziet u het? Het moet dus in het Woord zijn.

⁵⁸ Dus, het Woord dat God heeft gesproken van voor de grondlegging der wereld, het is niet dat God spreekt en iets zegt tot de profeet in die tijd, het is dat de profeet vat wat God reeds gezegd heeft, want het Woord was voor de grondlegging der wereld. God sprak het Woord, en Het ligt daar, helemaal uitgestrekt in de tijd. En de profeet gaat omhoog en ziet de tijd aankomen. Het is dus slechts een gave van kennis, die hij neerhaalt, en het op papier zet.

⁵⁹ Nu, Ezechiël, de profeet, gaat omhoog en ziet de dag waarin wij leven. O, wat een trip op Jakobs ladder! Om vooraf te zien wat er zou zijn, en hij haalt het neer, en in deze laatste jaren, de laatste tweeduizend jaar. . . want Ezechiël leefde ongeveer zes- of achthonderd jaar voor de Komst van Christus.

⁶⁰ Zij hadden een steenachtig hart. En dat was dat de Heilige Geest dat hart niet kon binnenkomen. Hij had geen enkele manier om dat hart binnen te komen, omdat het zondig was. En er was alleen de verzoening van bloed van een dier dat tussen dat steenachtig hart en de Schepper lag. Maar toen dat dierlijk

bloed, dat een vervangingsmiddel was, natuurlijk, maar slechts een schaduw, of een type, van het ware Bloed dat zou komen. . . . Want het leven in de cel van het bloed was een dierlijk leven, wat niet kon overeenstemmen met de menselijke geest, omdat het dierlijk leven geen ziel in zich heeft. Maar menselijk leven heeft een ziel erin, dus, daarom konden zij zich niet mengen; zoals olie met water. Maar toen de Christus kwam en stierf, en nu het Bloed van Christus, dat werd gestort op Golgotha, binnenin die Bloedcel ligt niets anders dan het Leven van God. Ziet u het?

⁶¹ Merk op. Dán komt de aanbidder voor God met dit geschikte Bloed, geëigend, het is het Bloed van een Verlosser dat ons verlost. U plaatste uzelf in het pandjeshuis, door zonde; Adam plaatste u in het pandjeshuis. Maar Christus kwam, en Hij is uw Verlosser, en u behoort toe aan Christus. God gaf u aan Christus als een liefdesgave voor Zijn offer. En u wordt tot Christus gebracht door de Heilige Geest, Die u het hof maakte door het Bloed van de Heer Jezus, en werd als een gave aan Hem gepresenteerd. En God houdt van Zijn gaven, en Hij zal niet toestaan om hen vernietigd te zien worden.

⁶² Een prediker stelde onlangs een vraag aan een andere prediker. Wat, nu neem dit niet kwalijk, dit heeft gewoon een klein beetje van mijn eigen Leer erin, maar in de tabernakel doen wij dat.

⁶³ Nu, de ene stelde de vraag onlangs aan een andere. Hij zei: “Geloofd u. . . . Geloofd u niet dat als een man ooit een kind van God was, geboren uit de Geest van God, gewassen in het Bloed en volkomen verlost door God, door de vernieuwing van zijn hart, door het wassen van het water, door het Bloed, door het Woord, en een kind van God wordt; gelooft u niet dat die persoon zou kunnen zondigen en van God weggelaten, tot een plaats waar hij verloren zou zijn?”

⁶⁴ En de prediker, die sprak, want hij was een zeer goede Bijbelstudent, zei: “Ik zal uw vraag beantwoorden wanneer u de mijne beantwoordt. Denkt u dat een mens zo braaf zou kunnen zijn, dat hij niet zou liegen, stelen of iets slechts doen, maar dat hij zo braaf zou zijn dat God hem in de Hemel zou ontvangen zonder het Bloed van Christus?” Nee, natuurlijk niet.

⁶⁵ U zou niet naar de Hemel kunnen gaan zonder het Bloed van de Heer Jezus, ongeacht hoe braaf u bent. Het is alleen zelfgemaakte gerechtigheid. En wij gaan niet naar de Hemel door zelfgemaakte gerechtigheid, ongeacht hoe braaf u bent. Het is totaal onmogelijk voor u om naar de Hemel te komen door uw goedheid.

⁶⁶ Het is de genade van God die u kocht op Golgotha, en u bent Gods liefdesgave aan Christus. En als God een—een gave gaf aan Christus, dan bewaart Christus Zijn gave. “Allen die tot Mij komen, allen die de Vader Mij gegeven heeft, zullen tot Mij

komen, en geen van hen zijn verloren. Ik zal hen opwekken op de laatste dag.”

⁶⁷ Nu, u mag emotioneel opgewerkt zijn. U mag olie vanuit uw handen hebben, of in tongen spreken, of in de Geest dansen, of toetreden tot de kerk, of tot één van de fantasmen van de dag, en u zou verloren kunnen zijn, zeker. Dat is juist. Maar als u Gods liefdesgave bent aan Christus, bent u veilig.

⁶⁸ Nu, uw leven zal bewijzen wat u bent. “Aan hun vruchten zult u het herkennen.” Als u probeert uzelf lieflijk en nederig te doen handelen, enzovoort, dan bent u nog steeds buiten het Koninkrijk. Het is niet. . . Het zijn dan uw eigen werken.

⁶⁹ En dat is waar de kerk, de mensen, de kerk zogenaamd, zo jammerlijk gefaald heeft, omdat het door hun eigen persoonlijk werk is dat zij voelen dat zij de goedheid en genade van God verdienen door wat zij doen en hoe zij leven. Maar dat heeft er helemaal niets mee te maken. Het is een gave van God. Uw eigen geweten om u weg te houden van de hel zou proberen te maken dat u, of dat u van de hel weg zou willen blijven, liever, zou proberen te maken dat u goed leeft en in orde bent. Een goede burger zal dat doen, en niet per se een Christen zijn. Ik heb vele mensen gezien die zelfs de Naam van de Heer Jezus ontkenden, en fijne mensen waren; dat wil zeggen op menselijk vlak.

⁷⁰ Kijk hoe een veel betere man Ezau was dan Jakob. Maar hij had niet het besef om te weten dat hij zijn geboorterechten had verkocht. Want hij verachtte ze, en werd afgewezen in de ogen van God; hoewel hij veel meer een heer was, en een naaste, en een—een man van werken dan Jakob was. Jakob, zijn eigen naam betekent verdringer. Weet u wat een *verdringer* is? Is een “bedrieger.” Dus, dat—dat. . . En, maar Ezau was een heer, in elk opzicht.

⁷¹ Maar Jakob had een vergoeding op dat geboorterecht. En ongeacht van wat iemand hem noemde, als ik het zou zeggen, excuseer de uitdrukking, ze zouden hem “heilige roller, een fanatiekeling” kunnen noemen, of wat ze ook maar wilden, maar hij had achtung voor dat geboorterecht. Dat was zijn hele motivatie. Ongeacht wat het hem zou kosten, hij wilde het geboorterecht.

⁷² Nu, merk op, nu, in het voortbrengen van de gemeente. Nu, als de gemeente alleen bestaat uit. . . Als het Lichaam van Christus alleen door intellectuelen bestuurd zou worden, theologie, verstandelijke opvattingen, dan zijn wij geheel afhankelijk van de intellectuele kennis van de mens. Als ik dat duidelijk maak. . . Als de gemeente enkel steunt op het intellectuele, of hoe de mensen de gemeente zou kunnen plaatsen, en grote gebouwen oprichten, en de stoelen luxueus maken, en het duizenden dollar pijporgel, en hoe hij zijn boodschap op zo’n wijze zou kunnen prediken dat—dat de mensen in de kerk zou

brengen, en tot de kerk laten toetreden; en hoe meer leden in het boek, hoe—hoe meer, hoe groter het is in de Hemel.

⁷³ Nu, ik—ik wil dat u dit vat, en het nooit laat ontglippen. Als wij alleen de intellectuele opvatting van de mens nodig hebben, dan hebben wij de Heilige Geest niet nodig. Als de gemeente geleid en bestuurd moet worden door het intellect, het opleidingsprogramma, en door de intellectuele capaciteiten van de mensheid, hebben wij de Heilige Geest niet nodig. En als het geleid moet worden door de Heilige Geest, hebben wij het intellectuele niet nodig. Het is of het een of het ander.

⁷⁴ Nu, verstandelijke emoties, nu, als wij slechts: “Hoe slimmer de man zou zijn, hoe meer intellect hij heeft, hoe meer opleiding hij kreeg, hoe beter de grammatica is die hij kan gebruiken, dan hoe beter is de kerk af, hoe beter de mensen af zijn.” Als hij het programma kan presenteren, en zeggen: “Nu, wij zullen een geweldige kerk bouwen. Wij zullen het een bepaalde naam geven. Wij zullen de aandacht trekken van de mensen, door de hele stad, wanneer wij elke zondagmorgen op onze torenspits klokkenspel spelen. Wij zullen de aandacht trekken van de arme verloren zondaar, in de goot, wanneer hij ziet dat we betere kleren dragen; wanneer hij ziet dat onze vrouwen hun haar kunnen stylen, de arme vrouwen kunnen zien hoe onze vrouwen hun haar kunnen doen, welke aardige hoeden ze dragen. En wanneer wij dit aan de mensen presenteren, zullen de armen en hongerigen dan naar onze—onze samenkomsten komen en zullen verlangen te zijn zoals deze vrouwen. En de mannen zullen zien wat voor aardige pakken dat wij dragen, en hoe wij ons kleden, en hoe . . . in welke auto’s wij rijden, en wat wij doen, en hoe wij staan in het sociale vermogen van de stad, met de Kiwanis en andere clubs, en de dingen waar wij ons bijvoegen. Ze zullen zien dat ze . . . en dan, de—de armen en de ongeletterden zullen komen en verlangen om hun kinderen te brengen en te laten onderwijzen, zodat ze lid kunnen worden van deze geweldige samenleving genaamd de kerk.” Nu, als dat Gods programma is, hebben ze gelijk. Maar Jezus heeft het nooit op die manier aangehaald.

⁷⁵ Jezus zei: “Als Ík verhoogd zal zijn, zal Ik alle mensen tot Mij trekken.” Dus, door de wereld haar opleidingsprogramma, wat in orde is, het is in orde als het Dit niet buiten laat. Maar de mens wordt niet tot Christus getrokken door intellectuele dingen, door theologie. De Heilige Geest, alleen, is Gods trekkende kracht. De armen zullen het nooit ontvangen, en de rijken kunnen het niet, totdat ze arm worden aan deze dingen van de wereld. Christus, rijk zijnde, werd arm, zodat wij door Zijn armoede rijk mogen zijn. “Wie zichzelf verhogen zal, zal vernederd worden; en wie zichzelf zal vernederen, zal verhoogd worden.” Ze hebben de zaak ondersteboven. Ze proberen mensen de kerk binnen te krijgen door intellectuele toespraken. Wat wij nodig hebben zijn geen intellectuele toespraken. Maar het is de doop van de

Heilige Geest, met kracht en demonstraties en manifestaties van de Geest, is wat wij nodig hebben om mensen naar de gemeente toe te brengen. Het is de trekkende zalving van de Heilige Geest.

⁷⁶ Scholen en seminaries zijn wonderbaar, ik heb niets daartegen, maar dat is niet Gods programma. God koos de onwetenden en ongeletterden, mannen die niet goed konden spreken, mannen die zelfs hun eigen naam niet konden lezen. Zoals de Bijbel zei: “Ze waren onwetend en ongeleerd.” Maar ze waren naar een véél betere school geweest. Want toen ze de man hebben genezen bij de poort genaamd de Schone, namen ze er kennis van dat ze met Jezus waren geweest. Daar is de School.

⁷⁷ En zodoende, aangezien het intellectuele type van kerken die wij vandaag in Amerika hebben en over de hele wereld, wanneer wij naar die type school komen, dan ziet de Christen, de gelovige, het kerklid, door hun Bijbel te lezen, dat hij moet proberen zich nederig te gedragen, hij moet proberen op deze wijze te zijn. Maar door dat te doen maakt hij alleen een vleselijke nabootsing. Laat dat diep indringen. Een vleselijke vergelijking! Hij probeert iets na te leven dat hij niet echt is in zijn hart. In zijn hart denkt hij één ding, en hij probeert iets anders na te leven. Wat, in echte waarachtige taal, hem tot een huichelaar maakt.

⁷⁸ Jezus zei: “Gij huichelaars, hoe kunt u goede dingen spreken? Want uit de overvloed van het hart spreekt de mond.” Als u niet spreekt volgens wat er in uw hart is, denkt uw hart één ding en u spreekt een ander; dat maakt van u een hypocriet.

⁷⁹ Het woord *farizeër* betekent “acteur.” Ze acteerden hun godsdienst, want ze hadden een steenachtig hart. Ze kwamen en zeiden: “Goede Meester, wij zouden een teken van U willen zien, om te bewijzen dat U bent wat U zei.”

⁸⁰ Zei: “Hoe kunt u Mij goed noemen, terwijl er niemand is die goed is behalve God?” Hij zei: “Het zwak en overspelig geslacht zoekt hiernaar. En hun zal een teken gegeven worden. Zoals Jona drie dagen en drie nachten was in de buik van de walvis, zo zal de Zoon des mensen drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde zijn.”

⁸¹ Nu, om te proberen dit nieuwe programma te plaatsen, deze nieuwe regeling die God heeft met de gemeente, dat op Pinksteren werd gepresenteerd; helemaal niet intellectueel. Maar honderdtwintig (vissers, tentenmakers, en huisvrouwen) gingen naar boven in de bovenzaal en wachtten totdat Gods profetie werd vervuld, en ze ontvingen de doop van de Heilige Geest.

⁸² Jezus zei: “Stop met uw prediken. Ga niet verder. Doe er niets meer mee. Maar wacht in de stad Jeruzalem, totdat, totdat u met Kracht van Boven wordt bekleed.”

⁸³ Niet: “Totdat u uw B.A. hebt ontvangen, of uw D.D., of wat het ook mag zijn; totdat u een Doctor wordt, in de

psychologie.” Niet: “En wordt, u wordt een intellectuele leraar, maar wacht totdat u uw diploma haalt.” Niet: “Wacht totdat u een universiteitsdiploma wordt gegeven.”

⁸⁴ Maar: “Totdat u met Kracht van Boven wordt bekleed,” niet van de school, maar: “van Boven. Dan zult u Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem, Judea, Samaria, en tot de uiterste delen van de wereld.”

⁸⁵ Zijn laatste opdracht was: “In de hele wereld; predik het Evangelie tot elk schepsel. Hij die gelooft en gedoopt wordt zal gered worden, en hij die niet gelooft zal veroordeeld worden. En,” voegwoord, “deze tekenen zullen hen volgen die geloven; in Mijn Naam zullen zij duivels uitwerpen; en zij zullen met nieuwe tongen spreken; of als zij iets dodelijks zouden drinken, of een slang opnemen, zal het hun geen kwaad doen; en als zij hun handen op de zieken zouden leggen, zullen ze herstellen.” Zulke gelijkaardige dingen moesten het teken zijn van de gelovige, in plaats van de opgeleide en intellectueel, want de intellectueel kan dat niet voortbrengen.

⁸⁶ Nu, wij komen er dan achter, om te nemen. . . Hij zou een nieuwe Gemeente maken. Hij wilde niet. . . U kunt de oude kerk niet oppoetsen. U geeft het slechts een opknapbeurt, en het doet helemaal geen goed. Het is een nieuw hart. “Ik zal het oude stenige hart wegnemen.” Niet: “U zult het weggooien.” Maar: “Ik zal het wegnemen.” Ziet u het verschil? Het is een handeling van genade. “Ik zal.”

⁸⁷ En u mensen, baptisten, en u presbyterianen, die eeuwige zekerheid prediken en handelen als de wereld; schande over u! Wat prediken jullie? Zeker.

⁸⁸ “Ik zal het oude stenige hart eruit nemen en er een hart van vlees in plaatsen.” Let nu op. Hij zei dat Hij dat zou doen. Als u Dat niet kan plaatsen, Dat spreken, in de oude intellectuele kerk.

⁸⁹ En dat is waarom Amerika in de toestand is waarin het vandaag is, omdat het eeltig is geworden door het oude intellectuele idee. Dat is de reden dat het moet voortgaan, en—en het moet elke persoon papieren laten ondertekenen, enzovoort, voor zijn kleine Hollywood opwekking die op komst is. En ze komen allen naar buiten, en als glamourmeisjes en Ajongens, en voeren een klein programma op. En wanneer ze vertrekken, gaan ze later weer terug en ontdekken dat ongeveer negentig procent die Christus als Redder hadden aanvaard, dat ze er niet meer zijn.

⁹⁰ Wat is er aan de hand? Het was geen opwekking. Het was een intellectuele illusie. Dat is juist. Het presenteerde slechts iets, zoals het Amerikaanse volk dwaas handelt en in hun handen klapt, en—en een Holly. . . een televisie artikel. We hebben er een—een televisie van gemaakt. De preekstoel is veranderd in een Hollywood-modedoos. Terwijl de ouderwetse Evangelie

prediker, die vroeger regenbakwater dronk, en de hele avond predikte met een lamplicht; het is veranderd. Maar, wij hebben het veranderd, en dat is waarom wij de intellectuele groep hebben gekregen.

⁹¹ En hoe gaat u ooit, in een plaats waar ieder huis een televisie heeft met *Who Loves Lucy* en al deze andere goddeloze programma's over de radio en op televisie, en dergelijke, hoe gaan wij ooit dit nieuwe Evangelie presenteren op de wijze dat Christus ons vertelde te doen, tot zulke mensen als dat? Als het verstand nog steeds vleeselijk blijft, zal het door fantasmen en fanatisme gaan lopen. Het zal het Woord van God omzeilen en weglopen naar olie-druppels en al het andere. Nu, hoe gaat u het doen stoppen? De Bijbel zei dat het zo zou zijn, daarom kunt u het niet doen stoppen. Juist. God zei dat het op die wijze zou zijn. Nu, waar gaan wij naartoe?

⁹² De intellectuelen! De oude dame, ze hebben haar een opknapbeurt gegeven; zij is nog steeds dezelfde oude dame. De oude man, ze hebben hem een opknapbeurt gegeven; hij is nog steeds dezelfde oude man. "Ik zal mijn nieuwe pagina omslaan op—op Nieuwjaarsdag, en ik zal het leven opnieuw beginnen. Ik zal mijn pijp weggoeien," en hem de volgende dag weer oppakken. Zie? Dat is slechts u. Het is geen opknapbeurt; het is een Geboorte die de gemeente nodig heeft.

⁹³ Nu, u kunt Dit niet prediken in de oude kerk. Zij zal Het niet verdragen. Jezus zei dat in Lukas, ongeveer het 5de hoofdstuk, over de wijn in de flessen. Hij zei: "U kunt geen nieuwe wijn in oude flessen doen. Als u het doet, zullen ze vergaan."

⁹⁴ Dat heeft mij me vroeger doen afvragen, dat heeft vroeger mijn—mijn jongensgeest in de war gebracht, toen ik dacht: "Hoe zou de fles kunnen vergaan?" Nu, wat wij de fles noemen, als hij oud is, maakt het niet uit, want het is van glas.

⁹⁵ Maar in de tijd van Jezus, waarover Hij sprak, was de fles die ze toen gebruikten, het was gemaakt uit dierenhuid. En een dierenhuid werd geloid. En toen de dierenhuid oud was, wel. . . Toen hij nieuw en jong was, en net geloid werd, was het flexibel. Maar toen het oud werd, werd het droog. Nu, velen van u mensen weten wat een huid is wanneer het droog wordt. Het wordt oud en droog, en het is allemaal verschrompeld en heel hard. Nu, als u daar nieuwe wijn in doet, heeft het geen leven erin; het gaat barsten.

⁹⁶ Het is net zoals proberen de doop van de Heilige Geest te prediken, in de echte waarachtige kracht van de—van de opstanding, is proberen dat voor de mensen te plaatsen. Als u dat doet, wat gebeurt er als u het erin doet? De nieuwe Wijn heeft Leven, en de nieuwe Wijn is nog steeds aan het fermenteren. O, ik hoop dat u het ziet. Het nieuwe Leven is aan het fermenteren.

⁹⁷ De nieuwe wijn is nog steeds aan het fermenteren. En als het in een nieuwe flexibele fles is, waar de olie van het dier nog steeds aanwezig is in de huid, wanneer de nieuwe wijn naar buiten begint te duwen, zal de huid rekken.

⁹⁸ Anders uitgedrukt, wanneer de Bijbel zegt: “Jezus Christus is Dezelfde gisteren, heden, en voor altijd,” zal de nieuwe huid “amen” zeggen, en zich Ermeë uitrekken. En wanneer de nieuwe Wijn zegt dat de doop van de Heilige Geest, “Ik ben het Leven van God dat in u werkt,” zal de nieuwe huid “amen” zeggen, zich Ernaartoe uitrekken. Wanneer de nieuwe Wijn zegt dat “de Heilige Geest is voldoende voor onze genezing vandaag,” zal de nieuwe Wijn zichzelf uitrekken, de Wijn die het Woord is. En wanneer Het dat zegt, dan zal de nieuwe fles “amen” zeggen, zich Ernaartoe uitstrekken.

⁹⁹ Maar wat zal het oude lichaam doen? “Dagen van wonderen zijn voorbij en weggegaan.” Wat doen wij dan? Wat bereiken wij? Wij zijn . . . Hij zei: “De oude fles zal vergaan, en de wijn zal ermeë vergaan.” En het is bijna alsof u uw parels voor de zwijnen werpt. Ze keren zich om en vertrappen het onder hun voeten. Ziet u het?

¹⁰⁰ Nu, Christus zalft geen predikers om het Evangelie te prediken om Het slechts ledig tot Hem terug te laten keren. Maar, Hij verwacht dat u het Woord ontvangt. En wanneer u het Woord ontvangt, wees klaar. Neem die oude koeienhuid waarin je vroeger leefde, die oude formele toestand, en ruil het in voor een schapenvel dat flexibel is voor het Woord van God. Alles wat de Bijbel zegt, zult u “Amen” op zeggen. Maar het moet vanuit de Bijbel komen.

¹⁰¹ Want, de nieuwe wijn fermenteert slechts wijn. Het verifieert alleen de—de elementen die zich erin bevinden. De gist drukt alleen uit op de bol van alcohol, wat het tot een barstend proces maakt, wanneer de gist deze kleine bubbel barst om het nog perfecter te maken; om het de betere smaak te geven, om het een beter substantieel houvast te geven, om het nog sterker te maken, om het zo te maken dat het niet kan verzuren. Amen.

¹⁰² En wanneer het zuurdesem van het menselijke element, dat in de nieuwe Wijn wordt gebracht, dat probeert de bubbel te laten barsten, om zijn kracht van de alcohol te laten verspreiden; duwt het al de wereldse elementen zoals dat uit de kerk, en bewaart de kerk.

¹⁰³ Druivensap zal binnen vierentwintig uren verzuren, maar wijn zal nooit verzuren, want de kiem des levens is in de wijn, aan het fermenteren, en aan het duwen, en aan het steriliseren. En hoe ouder het wordt, hoe beter het wordt. Genoeg daarover.

¹⁰⁴ De nieuwe Wijn, Het kan slechts in nieuwe pinksterflessen geplaatst worden. God had honderdtwintig van hen vergaderd in de bovenkamer; nadat Hij hen geolied had door Zijn Woord, en hen had verzacht, en hen had vernieuwd en al de oude

orthodoxie uit hen had gehaald, van de oude systeem. En God had honderdtwintig flessen in de bovenkamer liggen, toen, met hun nekken omhoog, en een trechter bovenaan.

¹⁰⁵ En toen de Heilige Geest begon te stromen, werden deze flessen zo levendig, tot ze naar buiten begonnen te rennen, het Evangelie te prediken, en van de ene plaats naar de andere sprongen. En de ene sprong op een stronk en zei: "Dit is dat," rechtstreeks terug bij het Woord. "Dit is dat waarvan werd gesproken door de profeet Joël: 'Het zal geschieden in de laatste dagen, zegt God, dat Ik Mijn Geest zal uitstorten, Mijn nieuwe Wijn, in Mijn nieuwe lichamen.'" Wat een opwekking die ze hadden! Dat is Gods orde.

¹⁰⁶ Hier kwamen een paar flessen ervan voorbij, aan het borrelen, en daar lag een aangevochten man. En toen deze aangevochten man de hand van één van dezen aanraakte, wel, zijn aandoening verliet hem. En hij kreeg Er wat van, en begon te springen en God te prijzen, en rende de tempel binnen, juichend, en God aan het verheerlijken.

¹⁰⁷ Dat is Gods orde; niet een hoge school met een universiteitsdiploma, maar een levende, handelende ervaring van de Heilige Geest; niet fanatisme, maar de echte waarachtige Heilige Geest in actie gezet. Moge u het zien, is mijn gebed.

¹⁰⁸ Nu, let op de orde van de Schrift. Het is volmaakt. God zei: "Eerst zal Ik het oude steenachtige hart wegnemen; u kunt niets ontvangen. Dan," zei Hij, "zal Ik u een nieuwe geest geven." Nu, dat is de Heilige Geest niet.

¹⁰⁹ Daar is het waar de fout werd gemaakt. Een heleboel mensen, vele mensen, liever, komen naar het altaar om te bidden, en ze knielen daar neer om te bidden, en door te bidden beginnen ze zich een klein beetje beter te voelen. Misschien staan ze op en gaan verder, en springen een klein poosje rond, en na een poosje ontdekt u dat ze slechts stuiteren, stuiteren, stuiteren. . . ? . . . weer terug. Ze hebben nooit de Heilige Geest ontvangen. Ongeacht hoeveel dat ze stuiterden, of hoeveel dat ze schreeuwden, of hoeveel dat ze . . . olie uit hun handen had gelopen, of ze bloedende gezichten hadden, of hoeveel ze in tongen hadden gesproken, of hoeveel ze hadden gejubeld, of—of wat ze ook deden. Dat heeft er helemaal niets mee te maken. Dat waren slechts menselijke emoties. Zij kregen een nieuwe geest, en zij verheugen zich ermee.

¹¹⁰ Ik ga iets zeggen, en ik wil dat het diep indringt, en moge God helpen. Er is de—de emotionele kant van de zogezegde Heilige Geest kerk vandaag. Ze krijgen een hele opeenstapeling van fanatisme, en lopen die kant uit, omdat ze het Woord veronachtzamen. Ze komen slechts samen: "O, wij hadden een geweldige samenkomst! Halleluja! Halleluja! Halleluja!" Nu, wanneer u dat doet, en niet de vrucht van de Geest draagt,

dan. . . U bent in de nieuwe geest. U deed dat vroeger niet, dat is juist, maar God moest u een nieuwe geest geven. Wel, de geest die u had, u kon zelfs niet met uzelf overweg, dus hoe zou u met God overweg kunnen?

¹¹¹ Dus, God moest u een nieuw hart geven, niet één dat opgelapt is. Een nieuw hart; dat is uw intellect waarmee u denkt, een nieuwe wijze van denken. Dan, toen Hij u een nieuwe wijze van denken gaf: “Ja, dat is juist. De Bijbel lijkt redelijk te zijn. Vroeger geloofde ik Dat niet. Ik geloof Het nu.” Nu, daar is uw grote opwekking. Zie? Ze zeggen: “Ja, zeker, ik wil niet naar de hel gaan. Ik wil Christus aanvaarden.” Dat is in orde. Dat is goed. Dat is slechts uw eerste stap.

Dan zei Hij, nadien: “Dan zal Ik u een nieuwe geest geven.”

Wat is dat? Een nieuw verlangen. “Ik wil het juiste doen.”

¹¹² “Nu, ik weet dat ik een Christen ben. Ik moet. . . ik zal nog ééntje roken, en dan zal ik het weggooien.” Zie? “En ik zal—ik zal—ik zal gewoon kijken. Ik zal—ik zal—ik zal gewoon thuis blijven vanavond, weet u. Ik zal slechts. . .” All deze kleine “slechts, slechts,” dat is het precies. Eva stopte slechts voor een ogenblik. Dat is alles wat ze moest doen.

Maar nu, dat is de nieuwe geest.

¹¹³ Dan, let op, de volgorde van de Schrift. Nadat Hij een nieuw hart had gegeven, en een nieuwe geest, zei Hij: “Dan zal Ik Míjn Geest geven.” Nu wat? Dat is wat de Schrift hier zegt. Dat is de volgorde, de numerische, numerieke volgorde van de Schrift, “Een nieuw hart; een nieuwe geest; en dan Mijn Geest.” Dan, Gods Heilige Geest. . .

¹¹⁴ Gods nieuwe hart dat Hij in u plaatste, zit rechtstreeks in het centrum van u. Dat is uw—uw impuls, waar u—u. . . uw—uw emoties uitgaan. En de nieuwe geest zit rechtstreeks in het centrum van het nieuwe hart. En Gods Geest, de Heilige Geest, zit precies in het centrum van uw nieuwe geest. En daar stuurt Het uw emoties aan.

¹¹⁵ Het is net zoals de—de hoofdveer in een welbekend horloge, en het is zelf-opwindend. U hoeft het niet elke dag op te winden. God heeft het eens voor altijd opgewonden. En het wordt precies in het midden van de. . . van uw—uw leven, van uw nieuwe leven, ingesteld. En als de hoofdveer, terwijl het verlicht, en het wegtikt, het horloge, het bestuurt elk klein organisme van dat horloge, om de tijd perfect bij te houden.

¹¹⁶ En wanneer de Heilige Geest. . . Niet de nieuwe universiteitsgraad, niet de nieuwe kerk, niet de nieuwe gedachte, niet de nieuwe emotie, niet de nieuwe olie, niet het nieuwe dans, niet de nieuwe lippen, niet de nieuwe tong, niet de nieuwe *dit*, niet de nieuwe hoed! Maar wanneer God Zijn Geest in het midden van uw níeuwe geest plaatst, dan hoeft u zich niet

zachtmoedig te gedragen, hoeft u zich niet als een Christen te gedragen. Het bestuurt alles dat binnenin u is. Het stelt u fatsoenlijk, maakt dat de kerk zich ordelijk gedraagt, maakt dat de gaven perfect werken. En als u van een plaats moet worden weggehaald waar u denkt dat u behoort te zijn, en ergens anders neergezet, bestuurt Het u.

117 Niet floppend: “Ik zal nooit meer terugkomen.” Nee, meneer. Dat toont aan dat de hoofdveer niet daar aan de binnenkant is. Wanneer u ontploft bij elk klein ding dat gebeurt, het vergiftigt die instelling. En wanneer de voorganger toevallig op iets slaat dat in het Woord zit, en u “Pffft! Wel, Dat geloof ik niet.” Let op, oude koeienhuid! Zie? Kijk uit. De nieuwe hoofdveer is daar aan de binnenkant nog niet geplaatst.

118 Maar, Het bestuurt. Het maakt dat u gelooft. Het maakt dat u op zulk een manier handelt tot u zoutend wordt. En de gehele wereld dorst ernaar om als u te zijn. Dat is de Heilige Geest die in het midden van uw geest zit. Het is de hoofdveer. Het is dan dat het juk, waarmee u ingespannen bent . . .

119 “O, ik heb gewoon een hekel om naar de gemeente te gaan vanavond. Ik . . . En die prediker, als hij niet zo langdradig was, zou ik hem graag enkele minuten willen horen. Maar ik zal je wat vertellen, de laatste keer dat ik ging, toen ik naar de kaartclub ging, zei Susie tegen mij: ‘Wil je mij zeggen, de brutaliteit ervan, dat je jezelf zo gekleineerd hebt om je haar te laten uitgroeien? Wil je me zeggen dat je die korte broekjes niet meer gaat dragen, Lydia?’” Wel, ziet u, de zaak is, als u slechts een nieuwe geest hebt gekregen, zal het u gewoon doden. Dat is juist.

120 Maar wanneer u Zijn Geest hebt, laat het elke emotie precies volgens het Woord van God tikken. Het zal precies met het Woord tikken. U zult zeggen: “Welnu, Susie, even een ogenblik. De Bijbel zei: ‘Het is een gruwel voor Hem om dat te doen.’ En de liefde van Christus is in mijn hart gekomen, en ik houd te veel van Hem om het te doen. Zie, ik heb Hem lief.”

121 “John, wil je tegen mij zeggen dat je bent samengegaan met dat stelletje fanatiekelingen, en dat je geen sigaar wil nemen omdat er een nieuwe jongen in mijn huis geboren is?”

122 “Maar, ziet u, John, er staat dat wij moeten . . . De Heilige Geest in mijn hart vertelt mij dat wij ons behoren te onthouden van alle vuiligheid van de wereld.” Zie? Zie?

123 Niet: “John! Halleluja, John! Glorie voor God, John! Prijs de Heer! Zie je die olie op mijn hand! Glorie voor God! John, ik kan spreken in tongen. Halleluja! Ik zal . . .” Nee, nee. Dat is niet hoe de Heilige Geest Zichzelf gedraagt. Nee, nee.

Zij tikt door in fatsoen.

124 Toen Paulus voor Agrippa stond en het Woord bracht, zei hij: “O, Agrippa . . .”

125 En Agrippa zei: “Paulus, u overtuigt mij bijna om een Christen te worden.”

126 Hij zei: “Agrippa, is het vreemd voor u, een Jood zijnde, dat de Bijbel reeds heeft gezegd en gesproken over Jehova? Is het een vreemd iets voor u dat God de doden zou opwekken?”

127 Niet: “Agrippa! Halleluja! Glorie voor God, Agrippa! Halleluja!” Nee, dat was krankzinnig.

Maar: “Agrippa, de Schrift zegt.”

128 Ziet u waar de hoofdveer door te tikken u naartoe brengt? Regelrecht terug. U hoeft zich er geen zorgen over te maken. Het staat allemaal in Gods programma. Het tikt u regelrecht terug. “Wees niet bezorgd over wat u gaat zeggen,” zei Jezus. “U bent het niet die spreekt. Het is uw Vader, die in u woont. Hij doet het spreken.”

129 “Agrippa, want u bent een Jood, en kent al de wetten in het Oude Testament, is het een vreemd iets voor u, Agrippa, dat God de doden zou opwekken?”

Agrippa zei: “Paulus, te veel studeren brengt u buiten zinnen.”

130 Hij zei: “Ik ben niet buiten zinnen, Agrippa, maar ik ben slechts hier om u te vertellen wat God heeft gedaan in het Woord.” Zie?

“O, u bent een heilige roller geworden, Paulus.”

131 “Nee, Agrippa, ik zeg slechts wat God hier zei in de Schrift, dat Hij Zijn Zoon zou doen opstaan, Christus Jezus, in de laatste dag. En nu, Agrippa, zou het een vreemd iets zijn voor u, dat Jehova God, Die de Rode Zee liet opengaan, Die de wonderen bracht in die dag, dat Hij vandaag geen wonderen zou doen?”

132 Hij zei: “Paulus, u overtuigt mij bijna een Christen te worden.”

133 Paulus zei: “Ik wenste dat u zou zijn zoals ik ben, behalve deze ketenen die ik hier om mijn handen en been draag.”

134 Daar is wanneer de veer, te midden van de nieuwe geest in het nieuwe hart, maakt dat elke emotie zichzelf onder controle houdt. Ziet u wat ik bedoel? Daar hebt u het. Het is dan, dat, wanneer u uw hoofd uit het juk van de wereld laat glijden.

135 U zegt: “Ik zal daarheen gaan en lid worden, maar ik vertel u . . .” En uw hoofd gaan steken in het juk met Christus? U zegt dat u onder Zijn juk bent? En dan begint u: “O, het schuurt mijn schouders. Het schaadt mijn sociaal aanzien. De mensen waarmee ik ooit omging, lopen mij voorbij en zeggen: ‘Ja, daar gaat zij! Zij is een heilige roller.’ ‘Daar gaat hij. Zie, hij, John komt niet meer naar de biljartzaal.’ O, het doet gewoon . . . O, het vernedert mij, broeder Branham.” Nee. U hebt niet het juiste gekregen.

136 Wanneer die hoofdveer in het midden is, en het er juist mee klikt, dan is het juk gevoerd met veren. O, tjonge! Ongeacht wat de wereld u noemt, maakt het geen . . .

137 “O, ik viel terug, want, ik vertel u, ik kon het gewoon niet verdragen hoe zij mij van alles en nog wat noemden.” Wel, u heeft nooit de hoofdveer gekregen in het midden van de . . . Zijn Geest in het midden van uw geest. Zie? U had een valse nabootsing. U, u huilde. U had een—een—een—een slechte opvatting. Ziet u? U, u hebt gewoon—u hebt gewoon de emotionele kant aanvaard, en kreeg nooit de echte kant. U hoorde slechts het horloge tikken en kreeg het geluid en ging ermee voort, begon ook te tikken.

138 Maar als de hoofdveer het tikken doet, als Het—Het elke emotie aanstuurt, dan wordt het juk gemakkelijk. Ze kunnen zeggen: “Weet u wat? Daar gaat zij. Zij was vroeger een pop. Maar kijk nu naar haar, haar haar is naar achter getrokken, haar make-up is weg. Zij draagt deze bescheiden uitzienende . . .” Ik bedoel nu niet dat u moet zijn als iets uit een ark. Maar ik bedoel—ik bedoel dit, dat u zich fatsoenlijk behoort te kleden. “Wel, zij was het schattigste klein ding. Wij zouden haar in de tuin zien liggen, met haar korte broek aan, een zonnebad nemen, maar zij doet het niet meer.” Er is iets gebeurd. De hoofdveer is op de plaats gekomen waar Het behoort te zijn. Dat is juist. “O, hij kwam vroeger langs. Hij was een biljartster. Hij kon kaarten spelen, een hand van *dit*. En hij kon de fiches hier vandaan harken, enzovoort. Hij was een . . . Maar hij doet het niet meer.” De hoofdveer! “O, hij is een heilige roller.”

139 Maar het juk is gemakkelijk. Weet u wat u ermee doet? U houdt er gewoon van om het te dragen. Het is net als met Simson toen hij de ko- . . . koperen poort van Gaza nam. De grote koperen poort, hij pakte het gewoon op zijn schouders en droeg het weg. Dat is juist. En wanneer het juk is bekleed met de vreugde, en vrede en de lieflijkheid van Christus in uw hart, dan neemt u gewoon alle lasten op die de wereld op u werpt, en u draagt hen naar een bepaalde heuvel genaamd Golgotha, en daar knielt u neer en u bidt voor diegene die u vervolgde. Niet vuur uit de hemel laten regenen en de kerk verscheuren, maar u brengt vrede naar hen toe. “God, wees hen genadig.”

140 Nu, de Bijbel zei dat: “Wanneer de onreine geest van de mens uitgegaan is, gaat hij door nieuwe plaatsen en keert terug.” En wanneer de duivel die u ooit naar het steegje bracht, en wanneer hij terugkomt en ontdekt dat zijn oude steegje is veranderd; tjonge, God stuurde Zijn grote bulldozer neer. Weet u wat Hij heeft gedaan? Hij groef de aarde op. Hij zette alles op zijn kop. Hij heeft er gewoon een ander beeld van gemaakt. En waar de duivel terugkeert naar zijn oude prullerig steegje, waar hij vroeger bierblikken over alles heen had liggen, en kaarten op de tafel, en asbakken over het hele huis heen, en *Love Story* tijdschriften,

en *True*. Hij komt terug en vindt het geveégd, versierd. Halleluja! God stuurde Zijn bulldozer neer en maakte het helemaal schoon.

141 *Hier* is Zijn bulldozer, broeder. Maak een vergelijking met *Dit*. Veegt haar helemaal schoon, breekt het met een bulldozer helemaal op, en Hij begint een tuin aan te leggen. En hij vindt daar, een groot, nieuw modern huis is daar gebouwd. Amen.

142 De Heilige Geest is daar binnengekomen. En de Heilige Geest nam de plaats van het bierblik in. De Bijbel nam de plaats van de hedendaagse literatuur in. De Geest van God nam de plaats van moderne theologie in. De gebedsdienst keerde terug naar het huis, toen de Heilige Geest naar binnen kwam. Alle andere dingen zijn eruit gegaan.

143 En luister, vriend. In het begin, zei de Bijbel . . . Kijk. Nu wil ik u introduceren aan . . . Al ons intellect en onze door mensen gemaakte geloofsbelijdenissen . . . Terwijl ik sluit, wil ik iets aan u introduceren.

144 In het begin, toen deze wereld hier lag, ledig; het was niets dan een grote bol water, waar de grote ijsgletsjers, en van de hitte van de zon, toen de flikkering van de aarde op die wijze afging en het de ruimte in verhuisde, erdoorheen, miljoenen onder nul. Het vormde vocht.

145 Hitte en kou, samen, creëren vocht. U kunt het op de ramen zien, enzovoort, van het huis, hierbinnen en aan de buitenkant.

146 En toen de aarde wegslingerde vanuit de baan waar zij ook vandaan kwam, want van de zon wordt beweerd dat zij de moeder van alles is, en deze projectielen die eruit vlogen. Toen het van daar uit ging, bevroor het tot één grote vaste massa. Dan, toen het dichterbij begon te komen, en God een idee ontwikkelde . . . Luister aandachtig nu. Toen Hij het dichterbij begon te brengen, dichterbij de zon, begon het te ontdooien.

147 Toen gaf God de Heilige Geest de opdracht . . . De eerste Persoon die wordt geïntroduceerd, is God. God! "In den beginne was God," in Genesis. En dan de volgende, die wordt geïntroduceerd, is de Heilige Geest, of de Logos, die uit God ging. Toch was het alles van God die uitging, in een Persoon. En de Bijbel zei: "Hij begon over de aarde te broeden." *Broeden* betekent "liefde bedrijven," te koeren als een duif. Hij begon over de aarde te broeden. Wat gebeurde er?

148 Sterfelijk wezens, medeburgers, menselijke mannen en vrouwen, zoals ik vanmorgen ben; menselijke wezens die een ziel hebben, een onsterfelijke ziel binnenin u, wie bent u? Waar kwam u vandaan en waar gaat u naartoe? Denk even een ogenblik na.

149 Onlangs 's avonds, toen mijn . . . U zag het in de krant. Eén van mijn neven, die een drogist was, of een dokter, in Louisville. Toen hij naar zijn werk ging en thuiskwam en heen ging om te eten. En vroeg aan zijn vrouw om hem een sinaasappel

te brengen; verstijfde en stierf aan een hartaanval; Raymond Branham. En zijn broer, Georgie (mijn eigen bloedneven, beiden; mijn vader zijn broers kinderen), ging er heen om zijn broer te zien. En op zijn weg, terugkerend, vijf minuten nadat hij zijn broer verlaten had, merkten zij op dat de wagen slingerde, snelheid minderde, en zij zagen een man die voorover zakte in zijn stoel. En hij stierf aan een hartaanval.

¹⁵⁰ En ik ging naar het uitvaartcentrum onlangs 's avonds, en ik keek naar broeder Doc daar, en wij stapten naar binnen. En ik keek over de kamers heen, naar de penningen en de bloemen die aan de muren hingen en eromheen. En ik keek neer, en herinneringen kwamen in mijn gedachten, als een kleine jongen speelde ik met deze jongens, toen ik nog maar een heel klein jongetje was.

¹⁵¹ En ik dacht, daar zijn de mensen, het huis is vol, en blokken verder kon u zelfs uw auto niet parkeren, omwille van vrienden en familieleden die daar binnenkwamen. Ik liep daar naar binnen, mijn nicht, Agnes, heeft mij om de nek gegrepen en begon te schreeuwen. En toen ik gereed was met haar te troosten, dan hier kwam Dorothy, de jongste, en zij begon mij te omhelzen en te schreeuwen, en zei: "Billy, wat gaan wij doen?"

En terwijl ik zei: "Waar is tante Lizzie?"

¹⁵² Zei: "Zij heeft een hartaanval gekregen, heel erg, en kan op elke ogenblik sterven," de moeder.

¹⁵³ Dus, ik dacht: "Wat gebeurt er met deze grote Branham generatie?"

¹⁵⁴ Ik dacht net zo toen ik mijn papa zag, toen ik hem op mijn armen hield, en zijn krullige haar over mijn arm heen viel, en ik zag hem daar terwijl hij naar mij keek en glimlachte, toen ik voor hem bad, en hij ging heen om God te ontmoeten.

¹⁵⁵ Ik dacht net zo een paar dagen daarvoor, toen Doc, mijn broer daar, zijn eigen broer optilde, door de keel gesneden, waar een man, aan het drinken, tegen een paal had gebotst, en de auto vernielde en hem ombracht. En hij stierf in de armen van mijn broer. En zag papa langs de straat komen, van mevrouw Kelly haar . . . van meneer Kelly zijn huis daar ginder, huilend, met zijn oude zwarte hoed in zijn hand. Enkele dagen later hield ik hem in mijn armen, toen hij aan het sterven was.

¹⁵⁶ Ik stond daar en zag hoe de oude schommelstoel, zonder dat iemand daarin zat, heen en weer begon te wiegen toen Ruth, mijn schoonzus, heenging om God te ontmoeten. En ik zei: "Lieverd, zal ik het beeld van Jezus hier hangen?"

Zij zei: "Billy, nee. Hij is voor mij, altijd."

¹⁵⁷ Dan toen ik aan de zijde stond van mijn vrouw, Hope, de moeder van mijn jongen, Billy, en mijn kleine meisje, Sharon. En haar mijn handen zag vastpakken, terwijl haar donkere

ogen naar mij keken, en sprak van de Plaats van waar zij net teruggekeerd was, en verlangde om terug te gaan, en vertelde mij: “Faal nooit om dit Evangelie te prediken, Billy. Je verstaat niet wat een vreugde het is om op deze wijze heen te gaan.”

¹⁵⁸ En enkele uren daarna, legde ik mijn handen op het hoofd van mijn kleine stervende baby daar, en plaatste het in de armen van de moeder, toen ik zei: “O God, ik wéét dat U het sap in de bomen omhoog doet komen, in de lente, en de knop en de vrucht voortbrengt, en het in de grond verbergt wanneer de winter aan de gang is. U móét God zijn. En ik geloof met heel mijn hart dat deze fenomeen Jongen die werd geboren in Galilea, twintighonderd jaar geleden, dat, toen Hij rondliep, volgens de Schriften, voor mij was Hij de beloofde Messias. Ongeacht wat ze zeggen, geloof ik het. En ik weet dat er iets is binnenin mij, dat dingen aan mij toont die zullen komen, dat er een bovennatuurlijk Wezen verschijnt, en ik dingen zie voordat het gebeurt. En dat Hij mij waarschuwt voor zulke dingen. Maar hier ben ik, zonder waarschuwing, geconfronteerd door deze zaak hier. Daar ligt de moeder, dood, daar. En daar is papa die ginder daar ligt. En nu, gaat U mijn kleine baby van mijn armen nemen, God? Gaat U dat doen, mijn schat wegnemen?” En het zwarte laken begon zich voor mij te vouwen. Ik wist dat Hij het had gedaan. Als de hoofdveer daar toen niet was geweest!

¹⁵⁹ Satan zei tegen mij: “Wat denk je er nú over? Zelfs je schattige kleine baby, Hij gaat het uit je armen nemen. Hoe wreed!” Dat was de nieuwe geest, dat was de . . . al het intellectuele.

¹⁶⁰ Daar stond ik, en mijn botten sloegen ineen. Ik dacht: “Waar zou ik gaan?”

¹⁶¹ “Ik zou uitgaan en dronken worden. Je hebt nooit in je leven gedronken, maar ik zou het toch doen. Hij vertelde je om het niet te doen, maar ik zou het toch doen. Ik zou aan Hem tonen wie de baas was.”

¹⁶² Ik zei: “Satan, ik kan het niet doen. Hij is de Baas.” Het was allemaal omwille van de hoofdveer. Ik ben zo blij dat er een hoofdveer is.

¹⁶³ Toen ik langs de straat wandelde, en meneer Isler . . . Mijn familie weg. Ik zou erlangs wandelen . . . ik kon niet naar het graf gaan. Ik wandelde gewoon langs de straat. De vloed was net aan het wegzakken, niet lang.

¹⁶⁴ En meneer Isler reed de straat op. Hij sprong uit de auto en hij zei: “Billy, ik wil je iets vragen. Ik zag je hier buiten in die tent huilen. Ik heb je horen prediken. En hoe je zo enthousiast was over de Boodschap die je bracht, en die je aan de mensen bracht. Nu, wat betekent het nu voor je? Hebt je Hem nog steeds lief? Zou je nog steeds zeggen dat je Hem zou dienen?”

¹⁶⁵ Ik zei: “Meneer Isler, als Hij mij naar de hel zou sturen, zou ik Hem nog steeds liefhebben. Want er werd iets *hier* aan de

binnenkant geplaatst, zie, dat het niet langer ik is, maar het is Hem.”

¹⁶⁶ Ik werd hiermee tevreden gesteld, dat in verschillende graven, van hier tot Walnut Ridge, mijn familie verspreid lag, mijn papa, mijn broer, mijn vrouw, mijn baby, en dat ze terugkeerden naar het stof van de aarde waaruit ze waren gekomen. Maar ik besef dit, dat ze hier moesten zijn geweest toen de wereld gevormd werd, want ze werden van de aarde genomen. Ze waren hier toen de aarde werd gevormd.

¹⁶⁷ Onze lichamen waren hier voordat de aarde gevormd werd, want wij zijn van de aarde. Waar wij allemaal uit gemaakt zijn is calcium, potas, petroleum, kosmisch licht, atomen, die ons samen houden. En op een of andere wijze, door een Superbrein, werden wij zo gemaakt tot wat wij zijn. Niet slechts een ophoping van potas, calcium en petroleum, maar Iets ging aan de binnenkant en begon te scheppen, en ik werd zo gemaakt.

¹⁶⁸ In het begin begon de Heilige Geest te broeden over een bleke woestijn; excuseer mijn emoties; maar toen er niets was, en er nooit iets was geweest. Maar de Heilige Geest werd door God gezonden; niet een intellectueel. Maar de Heilige Geest werd gezonden vanuit de Tegenwoordigheid van God, om liefde over de aarde te bedrijven.

¹⁶⁹ En als het ware strekte Hij Zijn grote vleugels om de aarde heen, en begon liefde te bedrijven, of te broeden, koeren over de aarde. Ik kan calcium en potas zien samenkomen, en een kleine paaslelie stond op. De Heilige Geest heeft het uit de aarde gebroed. En Hij bleef broeden. En terwijl Hij koerde en broedde, begin ik bomen te zien opkomen, vogels beginnen te vliegen vanop de aarde, dieren beginnen te wandelen.

¹⁷⁰ En dan bleef Hij koeren, en een man stond op, genaamd Adam. En Adam zag er eenzaam uit, dus maakte Hij een bijproduct voor hem en nam een rib vanuit zijn zij en maakte voor hem een geliefde, Eva. En Hij hield van Adam en Hij hield van Eva. En Hij nam hen . . .

¹⁷¹ En ik kan kleine Eva zien, hoe zij haar kleine hoofd tegen de schouder van Adam legde. En zij was alles wat van een vrouw ooit kon worden verwacht, en meer. En toen zij tegen de grote, sterke schouder van haar geliefde, Adam, steunde, en ze door de hof heen wandelden, wellicht, misschien, heeft de—de leeuw gebruld. Zij kon niet bang zijn, want er was geen vrees. Hij zei dus: “Lieverd, dat is de leeuw. Ik zal hem roepen. Leo, de leeuw, kom voort. Cheeta, de tijger, kom hier en ga liggen.” En ze volgden hen, zoals poesjes.

¹⁷² De winden begonnen te waaien, en het haar van kleine Eva begon te wapperen. En Zij zei: “Oei, die wind.”

¹⁷³ “Rustig, wees stil.” En de winden gehoorzaamden hem. Hij was de zoon van God. Zij was zijn lieveling.

174 En dan kan ik hem horen zeggen: “Lieverd, zie je hoe de zon ondergaat? Het is tijd dat wij met Vader praten.”

175 Dus, ze gingen naar de kathedraal toe, de grote Boom. En toen ze neerknielden, daalde er ineens een Hemels, gloeiend Licht neer, de Logos. De Heilige Geest die hen uit de aarde had gebroed, kwam neer; Vader, God. En Hij zei: “Kinderen, hebben jullie het naar jullie zin gehad vandaag?”

“Ja, Vader.”

176 “Ik ben neergekomen om jullie ‘goeie nacht’ te kussen, en om jullie vanavond neer te leggen om te rusten.” Hij kustte hen op de wangen, en legde hen neer. Niets kon schade toebrengen. Hij was met hen in de struiken. De leeuw, Hij deed de leeuw neerliggen. Hij deed Cheeta, de tijger, neerleggen. Hij liet hen allen neerliggen om te rusten. En Vader was zo tevreden.

177 De zonde vervolgens, door kennis, intellectueel. . . Ik hoop dat u het vat. Door het intellectuele kwam de zonde de wereld binnen, door te proberen meer licht te vinden, iets te verkrijgen dat niet in het Woord van God was. God zei: “De dag dat u daarvan eet, die dag zult u sterven.” Maar Eva wilde iets nieuws.

178 O, kunt u het zien, vanuit mijn hart, dat ik niet probeer in conflict te komen met iemand? Ik probeer enkel om het duidelijk in zicht te brengen, ZO SPREEKT DE HEER, het Woord, niets dan dat; geen fantastische dingen en grote kerken en intellectuelen, maar om te luisteren naar Degene die ons uit de aarde gebroed heeft.

Zonde trad naar binnen.

179 En nu, vrienden, als de Heilige Geest het enige instrument was dat God gebruikte om ons uit de aarde te doen broeden. En wij zijn uit de aarde gekomen. En wij waren hier voordat er een aarde was. Bedenk, hier is bemoediging voor jullie mensen waarvoor gebeden zal worden. Als de Heilige Geest, door te broeden, het lichamelijke wezen heeft gemaakt, wie is dan de architect van onze lichamen?

O God, mogen de mensen het zien!

180 De Heilige Geest gaf u uw appendix, uw ogen, uw neus, uw mond, uw hart. En plaatste een nieuwe geest in u en kwam dan om in u te wonen. Doe het niet op geen enkele wijze, aanvaard geen intellectuele dingen, theologieën, die tegenstrijdig zijn met de Bijbel, maar blijf alléén met ZO SPREEKT DE HEER. “Hij werd om onze overtredingen verwond. Door Zijn striemen werden wij genezen.”

181 De Heilige Geest broedde Zijn Eigen lichaam in bestaan, om in te leven, Jezus Christus; toen Hij Maria overschaduwde en een Bloedcel in de schoot schiep, of broedde, die de Zoon, Jezus Christus, voortgebracht heeft; waarin God Zelf op aarde tabernakelde, gedurende drieëndertig en een half jaar. En werd

een verzoening voor onze zonden gemaakt, om ons te verlossen, en om verzoening te brengen tussen de verloren mens en een heilig God, om hen te kussen en hen samen te verzoenen. Zodat, in de koelte van de avond, wanneer de zon over ons voorhoofd ondergaat, wanneer de levensreis gelopen is en mijn loop beëindigd is; ik wil dat Hij mij in slaap kust, zoals Hij deed bij Stefanus toen hij van hand tot hand geslagen werd. Hij zei: "Ik zie de hemelen geopend, en Jezus staande aan de rechterhand van God." Daar hebt u het.

¹⁸² Nu, hoe kan dat gebeuren? En als God ons maakte wat wij zijn, zonder dat wij enige kennis hebben van wat er gaande was. . . Als God mij een mens maakte, en mij hier plaatste op mijn goede leeftijd, voor de dood inzette. . . Op ongeveer drieëntwintigjarige leeftijd, en ik sterk en gezond was. En als Satan zich niet bemoeid had. . . Hij probeerde mij kreupel te maken en mij neer te schieten, en vele dingen. Maar God zag dus. . .

¹⁸³ En u, toen u jong was, en toen u er goed uitzag, u—u vrouwen die oud geworden zijn. En u mannen die jong waren, en sterk, en gezond. En hoe dat u er genoeg in had om een man te zijn, en uw kleine metgezel. Als God dat deed zonder dat u enige inspraak erin had; u zei nooit: "Maak mij zo." "Wie van u kan, door te denken, één el aan zijn lengte toedoen?"

¹⁸⁴ Maar als Hij u zo maakte, zonder dat u iets had te zeggen, hoeveel te meer kan Hij, door Zijn broeden, u een—een keuze geven? En u bent op de basis van vrije morele keuze. U kunt Dit afwijzen, of u kunt Het aanvaarden. Om Het af te wijzen is om verloren te zijn, en kaliumcarbonaat, en calcium, en petroleum te blijven. Maar om Het te aanvaarden, en een nieuw hart te hebben, een nieuwe geest, en Zijn Geest; deel van de Logos, in u, die uw emoties leidt! En wanneer Hij door Zijn Woord koert, koert u terug, in antwoord aan Hem.

"Jezus Christus dezelfde gisteren, vandaag en voor immer."

"Amen, Heer."

"Ik ben de Heer die al uw krankheden geneest."

"Amen, Heer."

¹⁸⁵ Hoeveel te meer zal Hij u opwekken, al wordt uw lichaam heen en weer gewaaid van oost naar west door de wind! Hoeveel te meer kan deze Heilige Geest, na de totale vernietiging door deze atoombom die op deze aarde zal vallen een dezer dagen, gaten blazend en haar in de ruimte uitzenden. Maar het calcium en kaliumcarbonaat zullen hier blijven. En dan broedt de Heilige Geest opnieuw. Elk been zal naar been gaan, elk lidmaat zal naar lidmaat gaan, en er zal een Gemeente van de levende God zijn die opstaat in de laatste dagen.

¹⁸⁶ Vrienden, alleen door het broeden, of het koeren van de Heilige Geest kunt u het ooit doen, zal God ooit beloven om u te doen opstaan, terwijl u naar Zijn Stem luistert, die stille, kleine Stem die spreekt in de diepten van uw ziel.

¹⁸⁷ En, vrienden, in het afsluiten, slechts een ogenblikje langer. En ik wil dat u er diep en ernstig over nadenkt. Wij zullen op een dag weggaan. En waarom, o, vertel mij alsjeblijft, waarom zou u proberen enige namaak te aanvaarden, enige kerktheologie, enige intellectualiteit, enige emoties, gelijk wat dat tegengesteld is, wanneer de pinksterhemelen vol zijn van de echte Zegening, de echte Geest van God die u aanstuurt en u tot een echte Christen maakt. U behoeft helemaal niets na te bootsen; wees slechts een kind van de levende God. Waarom, zeg mij, waarom zou u proberen iets anders te aanvaarden, wanneer God bereid is en wacht, en u tot zover gebracht heeft; en dan probeert liefde met u te maken, door de Heilige Geest; zou u—u een verklaring van geloofsbelijdenissen aanvaarden, enzovoort, om te proberen u naar de Hemel te krijgen, of een of ander fantasma, een mentale emotie, wat zelfs niet erkend wordt in de Bijbel?

¹⁸⁸ Wilt u Het niet ontvangen? O, volk van God, op uw knieën en tot uw God! Moge God barmhartigheid hebben, is mijn gebed, terwijl wij bidden.

¹⁸⁹ En met onze hoofden gebogen, net op dit plechtige moment, wanneer misschien, precies op dit moment, er op u rust, op deze gemeente, op velen hier... Denk diep na. Laat het niet oppervlakkig denken zijn. Maakt u liefde met de Heilige Geest? En is die—die geest die in uw leven is, uw emoties aan het uittikken, exact met de Bijbel? Hebt u lankmoedigheid, zachtmoedigheid, goedheid? Materiaal wordt niet—wordt niet getest... .

Luister, terwijl u bidt.

¹⁹⁰ Materiaal wordt niet getest door zijn hoeveelheid, hoe groot het is; hoe groot een kerk is, bedoel ik hier, zie. Het wordt niet getest door zijn hoeveelheid, maar op zijn kwaliteit. Metaal wordt getest op zijn sterkte. En de gemeente wordt niet getest op hoe groot de gemeente is, of hoeveel leden. Het wordt getest op zijn sterkte, door de Bijbel. Hoe kan het “amen” zeggen op elke belofte die God heeft gegeven? Hoe beweegt uw leven? Met vriendelijkheid, zachtmoedigheid, goedertierenheid, geduld? Wat is er wanneer iets u boos maakt? Er is een klein wiel daar, dat onmiddellijk tikt, u onder controle houdt. Zijn liefde beweegt zich rechtstreeks door uw hart heen. Probeert u dat alleen maar na te bootsen?

¹⁹¹ O, denk nu na. En terwijl u ernstig nadenkt en de Heilige Geest met u handelt, over u broedt en zegt: “Kind van Mij, Ik spreek tot u.”

¹⁹² Nu, in Christus' Naam, met hoofden gebogen voor God, niet voor mij, wilt u uw hand omhoog steken? Zeggen: "God, plaats Uw Geest in mij. Dit is mijn hand." God zegene u. Vele, vele handen.

¹⁹³ En Vader, God, in de Naam van de Heer Jezus, Uw Zoon, de voortdurend broedende, kirrende, koerende, Heilige Geest, ik vraag dat U, vandaag, Uw plaats zal innemen in het hart van elke persoon die hun hand omhoog stak. Ze hebben het aan U laten weten dat zij U nodig hebben. O, hoe zij U nodig hebben! En als zij het nu zullen herkennen, wat dan op het uur wanneer het hart weigert om te kloppen? Wat dan op het uur wanneer zij de koude dampen van de dood naar binnen voelen drijven? Hoeveel te meer gaan zij het dan herkennen! En wat zijn wij? Waar kwamen wij vandaan, en waar gaan wij naartoe?

¹⁹⁴ En, Vader, wij zijn moe van de nabootsing van Christelijk leven. Schep in ons, Heer, vandaag, een nieuw hart, een nieuwe geest. En plaats Uw Geest, overeenkomstig het Woord van Uw profeet, in het midden van onze nieuwe geest. En stuur ons aan door liefde, vreugde, vrede, lankmoedigheid, goedheid, zachtmoedigheid, geduld en geloof. En al de vruchten van de Geest, mogen ze in ons gevonden worden, terwijl wij ons nederig overgeven, onze zielen, het binnenste deel. Het leven dat al dit aardse kaliumcarbonaat, en calcium, en petroleum samenbrengt, en het zo houdt; wanneer het vertrekt, gaan wij terug naar stof. En wij geven onze geest over; wij geven hen aan U over. En schep in ons het juiste soort geest. En laat de Heilige Geest, Uw Geest, ons controleren, en ons leiden en ons voeren, terwijl wij verder op reis gaan.

¹⁹⁵ Zegen deze dierbare mensen. Genees ook de zieken in ons midden, Heer. En mogen wij zeggen, wanneer wij dit gebouw vanochtend hebben verlaten: "Het was goed voor ons dat wij daar waren. De Heilige Geest heeft een werk in ons gedaan, dat onze emoties zal doen veranderen, dat ons een ander persoon zal maken dan wat wij waren toen wij naar binnen kwamen."

¹⁹⁶ Vernieuw de hoop die in de heiligen is. Versterk hen, Heer, tegen de dag die komt. O, het koren is volledig rijp. Jezus zal spoedig komen voor de oogst. En ik bid deze zegening in Jezus' Naam. Amen.

¹⁹⁷ [Broeder Branham pauzeert en de pianiste speelt *I Need Thee*—Red.] Ik denk dat het goed zou zijn om even stil te zitten, even een ogenblik, terwijl zij speelt.

Ik heb U van node, o, hoe heb ik U van node!

¹⁹⁸ Ik vraag mij af waar Georgie die avond aan dacht, toen hij net bij zijn dode broer vandaan kwam; toen hij de straat uitreed en zijn hart weg voelde trekken, het werd zwart voor hem; toen hij in de stoel voor zich neer viel, en hij zijn vrouw en geliefden verliet.

Elk uur heb ik U van node;
 O zegen mij nu, mijn Heiland!
 Tot U kom ik.

Laten wij het samen zingen.

Ik heb U elk uur van node,
 O . . . (Aan iedereen!)
 . . . wanneer U nabij bent.

Ik heb U van node, o, ik heb U van node;
 Elk uur heb ik . . .

Laten wij onze handen tot Hem opheffen.

O zegen mij nu, mijn Heiland!
 Tot U kom ik.

¹⁹⁹ O grote Jehova, beweeg nu. Verzegel een ieder door Uw Geest. Plaats in onze harten Datgene wat er zolang werd gemist. Geef ons die overwinning, Heer, die overwinnende overwinning die wij zo genadevol nodig hebben. Wilt U het doen, Vader? Wij wachten op U. En nu bidden wij in Jezus' Naam. Amen.

²⁰⁰ Ik vraag mij nu af, zijn er enigen hier waarvoor gebeden moet worden? Een dame belde me op vanuit New Albany, en iemand . . . Was er een dame die me opbelde uit New Al- . . . ? Dat is goed. In orde, slechts hier dat er voor haar gebeden kan worden, als u slechts . . . terwijl we . . .

Ga door met het lied dat u speelde, zuster.

²⁰¹ En dan, aan de zijkant hierzo, voor de gebedsrij. Als u even enkele ogenblikken eerbiedig wilt zijn. Vorm een rij hier aan de rechterkant, zodat wij voor de behoeftigen kunnen bidden.

. . . oever van de Jordaan,
 In de lieflijke velden van Eden
 Waar een Boom des Levens bloeit,
 Daar is rust voor . . . ? . . .

Jezus breekt elke keten,
 En Hij maakt u . . .

²⁰² Haal een stoel, misschien, voor de broeder, als hij wil gaan zitten. Zou u liever gaan zitten, broeder?

'k Zal Hem immer, immer prijzen,
 'k Zal Hem immer, immer prijzen,
 'k Zal Hem immer, immer prijzen,
 Want Hij maakt mij vrij!

²⁰³ Nu, wat is er gebeurd? Degenen die nu in de rij staan, opdat er voor u gebeden zal worden, zijn plechtig gekomen op hun eigen geloof, gelovend. Ze zijn gekomen om te zeggen dat Wijn in nieuwe flessen is gekomen, dat ze gewillig zijn om "amen" te zeggen op ZO SPREEKT DE HEERE.

²⁰⁴ De Bijbel heeft gezegd, wat ZO SPREEKT DE HEERE is: "Als er enigen onder u ziek zijn, laat de ouderlingen komen,

laat ze hen zalven met olie en over hen bidden. Het gebed des geloofs zal de zieken redden.” En opnieuw, het is in de Schriften geschreven: “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven: ze zullen handen op de zieken leggen; ze zullen herstellen.” En het wordt ons geleerd om dit te doen, en door de Heilige Geest genoodzaakt, dat dit Gods orde van bediening is aan degenen die behoeftig zijn.

²⁰⁵ Het betekent niet dat het individu, dat bidt, een heilige of een engel moet zijn. Het betekent dat de persoon, die komt, een geloof moet hebben, in hun eigen wezen; dat de Heilige Geest en Zijn koeren, door Zijn Woord, een klein iets daar binnen heeft laten vallen, dat hen doet geloven dat Hij over hen zal broeden totdat ze gezond worden.

²⁰⁶ Zoals Abraham vanouds, toen God aan hem verscheen in de naam van El-Shaddai, de boezem, de borst van een vrouw, zo. En zei: “Abraham, u bent honderd jaar oud, maar Ik ben ‘Degene met borsten.’ Leun gewoon tegen Mij, zoals de baby, en zuig, en Ik zal Mijn Woord bevestigen.”

²⁰⁷ En Abraham, honderd jaar oud zijnde, leunde tegen de boezem van God; hij en Sara één zijnde, natuurlijk, begon te studeren en te broeden, en het Woord van God te aanvaarden. En wat gebeurde er? God veranderde hem terug naar een jonge man, hij en zijn vrouw, en ze brachten een kind voort, Izak; door wie, door Izak, kwam Christus, Die de wereld zegende. Hij werd tot een vader der volken gemaakt.

²⁰⁸ Want: “Abraham riep die dingen,” luister, “die niet waren.” Het geval van Goddelijke genezing, in Abraham, werd niet. . . Toen hij de belofte aanvaardde, duurde het vijftienvintig jaar voordat het gebeurde; vijftienvintig jaar. Toen Abraham vijfenzeventig was, werd aan hem een belofte gegeven; op de leeftijd van honderd werd de baby geboren. Maar door heel deze vijftienvintig jaar heen, terwijl hij voortdurend liefde terug maakte aan de Heilige Geest die hem uit de aarde broedde, en het Woord van de Heilige Geest “Juist!” noemde. Noemde de dingen die zijn, alsof ze niet zijn, omdat ze in strijd waren met het Woord van de Heilige Geest. Hij werd veranderd naar een jonge man, en bracht het kind voort.

²⁰⁹ Nu, dat is de wijze waarop wij komen. Wij zijn Abrahams Zaad. En wij noemden de dingen, de symptomen, onze aandoeningen, onze ziekten, alsof ze niet waren, want wij gehoorzamen dat wat de Heilige Geest, door de profeet, de ziener, heeft gezegd de Waarheid is. En alle mensen door de eeuwen heen, hebben het aanvaard, en het is precies uitgekomen, iedere keer.

²¹⁰ Nu, wij noemen deze dingen “juist,” en aanvaarden ze als ons persoonlijke eigendom, en koeren terug naar de Heilige Geest: “Uw Woord is waar. Ik zal elk ander symptoom weigeren, al het

andere. Ik geloof dat U mij gezond zal maken. Want, Uw Woord, Heer, zegt: 'Het gebed des geloofs zal de zieken redden, en God zal hen doen opstaan.' Dat is het gewoon. Dat is de Waarheid.

²¹¹ Ik vraag mij af, vanmorgen. . . Ik ken broeder Jackson; ik hoorde hem "amen" zeggen, ergens daar achterin. En ik vraag mij af of er andere predikers hier zijn, vanmorgen, die in Goddelijke genezing geloven, die met ons zouden willen komen staan, voor deze mensen. Zij zijn uw broeders en zusters in Christus. Zou u hier met ons willen komen bidden, terwijl onze voorganger naar voren komt, hier, als het zo is dat hij vanmorgen voor de zieken zal bidden. Anderen onder u, kom, neem hier uw plaats in met ons, terwijl wij vanmorgen in het gebouw de—de behoeftigen bedienen. Jullie predikers die zouden willen komen. En ik geloof dat ik Teddy daar zag, een poosje geleden, als ik mij niet vergis. En andere predikers ook, wie u ook bent, het maakt niet uit; wij zijn maar tevreden om u hier voor te hebben, als u een gelovige bent, om uw geloof met ons aan te sluiten, terwijl wij voor de behoeftigen bidden.

²¹² Nu, ik wil dat de oudsten komen, broeder Higginbotham en diegenen die hier staan, die de gebedsrij hierlangs zouden kunnen brengen, terwijl wij voor hen bidden, en wij zullen rechtstreeks bedienen.

²¹³ Nu, bedienende broeders, kom *hiernaartoe* om. . . Wij zullen dus eerst voor deze twee personen bidden die in stoelen zitten, dan zullen wij anderen bijstaan.

²¹⁴ En iedereen hier die een gespreksrelatie met de Heer Jezus heeft (en u allen behoort zo te zijn, vanmorgen), ik wil dat u met ons aansluit. Wat als dit. . . En het moge uw broeder, uw zuster, uw papa, of mama zijn, en u wilt dat ze gezond worden. En het is uw geloof, uw projecteren van uw geloof, die als een grote dynamo uitgaat, hier, die de Shekina Glorie van God doet neerdalen, die het individu zalft om geloof te hebben. "Geloof komt door horen, het horen van het Woord."

²¹⁵ Nu, de Heilige Geest is hier om te injecteren, of het Woord van God in uw hart, dat u heeft aanvaard. En dan—dan, wanneer u Het gelooft, komt u.

²¹⁶ Nu, wat is mijn plicht, en van deze predikers? Om handen op u te leggen. "Het gebed des geloofs zal de zieken redden," zegt God.

²¹⁷ Dan zult u dat gewoon nemen, en liefde terug maken met de Heilige Geest. "O Heilige Geest, Uw Woord is waar. Ik ben niet meer ziek. Ik word gewoon de hele tijd gezonder. Ik dank U, Hemelse Vader, voor Uw lieflijkheid tegenover mij. Ik word voortdurend beter, elk uur, elk uur." Let op wat er gebeurt, terwijl u—terwijl u liefde maakt, terwijl u terug broedt naar de Heilige Geest die tot u broedt, door het Woord.

Nu, ik zal bidden, dan zullen wij handen komen opleggen.

218 Nu, Vader God, U ziet de behoefte, en zeer zeker bent U meer dan in staat om in elke behoefte te voorzien; U, Die Daniël uit de leeuwenkuil kon nemen; en de Hebreeuwse jongelingen uit de vurige oven; Die de Rode Zee kon laten opengaan, en de mensen op droog land laten lopen; Die Lazarus uit de dood kon doen opstaan; en Elia naar Huis nemen, in een wagen. O God, U hebt nooit gefaald.

219 En deze nieuwe flessen met nieuwe Wijn, dezen met nieuwe hoop en nieuw Leven, naar voren gekomen deze morgen om gezalfd te worden, om handen op hen gelegd te krijgen, in herdenking van het Woord.

220 En Vader, wij staan als mannen, om onze handen op te leggen, zoals U het aan ons heeft opgedragen. "Als ze hun handen op de zieken zullen leggen, zullen ze genezen." Die opdracht is net zo van belang in het Evangelie, als het is om het Evangelie te prediken: "Wie gelooft en zich laat dopen, zal gered worden."

221 En wij bidden, Vader, dat U het zal toestaan dat Uw Woord vervuld zal worden deze dag, terwijl wij, op het belijdenis van deze mensen, die hun geloof voortbrengen, om het te toetsen tegen de kracht van de duivel; laat hen gaan, bevrijd, elkeen, in Christus' Naam.

222 Uw hoofden gebogen, terwijl wij nu naar voren gaan om dezen te bedienen.

223 Onze geliefde zuster, in de gemeenschap van de Heer Jezus. Als predikers van het kruis, wij nu, als Goddelijke deelhebbers aan Zijn zegening van de opstanding, in herdenking van Zijn Woord, vragen het boze u te verlaten, in Jezus' Naam. En moge u genezen worden. Moge uw geloof nooit wankelen. Maar, moge u zuigen van God, het koeren van de Heilige Geest, uw Sterkte, die u vanuit het stof der aarde bracht, en elk deel in uw lichaam plaatste; Hij is meer dan in staat om datgene te herstellen wat Hij gemaakt heeft, waar Satan verscheurd heeft. Wij presenteren u aan God, als een gelovige, in de Naam van Zijn Zoon, Jezus.

224 En onze broeder, waarop wij onze hand leggen, met hetzelfde gebed, voor God onze Vader, en door de zalving van de Heilige Geest en de opdracht dat deze dingen gedaan moeten worden, wij, als gelovende predikers, wij presenteren u aan God, de Heilige Geest, Die u uit de aarde omhoog hielp, en elk orgaan in uw lichaam plaatste. En ziende dat Satan neergekomen is en onderbroken heeft, uw lichaam gebroken heeft, daarom . . . ? . . . Opdat op het . . . ? . . . van deze mensen die naar dit altaar komen. Of op enige . . . ? . . . Wij vragen dat God u zal geven . . . ? . . . Op deze ernstige plicht. Wij leggen onze handen op u, in herdenking van het Woord, uw hart niet kennende, maar vragen dat God Almachtig, Die u uit de aarde broedde, de zwakke, vitale plaatsen van uw lichaam, zal herstellen, of versterken, en u terug wil brengen tot de . . . uw volkomen gezondheid, in Jezus' Naam.

225 Onze geliefde zuster...?...wij leggen onze handen op u en vragen dat...?...en zij niet zal...?...Heilige Geest...?... op een dag...?...slechts voor de lofprijs van God. Nu, onze zuster, terwijl wij staan met gebogen hoofd en wij vragen dat God Almachtig de Logos uitzendt, vanaf het begin...?... en die verschillende kleuren...?... Wij zijn allen... wij baden allen voor die ene...?... En nu vertrouwen wij de Heilige Geest toe om ons uit God tevoorschijn te laten brengen...?... voor Hem een gemeente zonder vlek en...?... van die dagen, de Bruid terugbracht... O, Heilige Geest, moge...?... en ik bid voor deze vrouw voor haar gezondheid en kracht terwijl wij haar aan God aanbevelen, in Jezus' Naam. Amen.

226 Almachtige en alvermogende God, de Oneindige, de Alomtegenwoordige, de Alvermogende, Gij die alle ruimte vervult! Wij leggen de handen op onze zuster en introduceren haar aan U, met hetzelfde gebed dat wij voor de anderen gebeden hebben, zodat U in haar lichaam wilt uitvoeren wat ontbreekt en door de duivel geroofd is. En...?... voor de glorie van God.

227 Vader, God, zo leggen wij ook de handen op onze zuster, met hetzelfde gebed, dat...?... Deze zegening vragen wij in Jezus' Naam. Amen.

228 Vader God, op het lichaam van deze man, die door de last der jaren gebogen schouders heeft, een gerimpeld gezicht, en zijn lichaam heeft verwond. Maar Gij, o God, Die de broedende Heilige Geest zijt, wij dragen hem aan U op, in Jezus' Naam. Dat, moge de Heilige Geest met een grote liefde weerkeren. En moge Hij in ons veroorzaken, en te herkennen dat Degene Die hem van de aarde nam, ook datgene kan herstellen wat Hij geschapen heeft!

DE NABOOTING VAN CHRISTENDOM DUT57-0120M
(The Impersonation Of Christianity)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op zondagmorgen 20 januari 1957 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten, en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org